

ת"פ 56494/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 56494-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

מדינת ישראל	בפני כבוד השופט טל ענר
	בעניין: המאשימה
	נגד
פלוני	הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במיוחס לו בשני כתבי אישום מתוקנים, על פי הפירוט שדלהלן:
2. ת"פ 32517-10-21 (הכרעת דין מיום 2.6.2022 בפני ס"נ, כב' השופט נוריאלי - **יכונה להלן "התיק הראשון"**), עניינו באירוע מיום 13.3.2021.

באותו יום, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, זרק הנאשם על פרודתו ד' (להלן: המתלוננת) זוג נעליים, כך ידיו סביב צווארה תוך שאומר **"אני אעשה מה שבא לי, אף אחד לא יעצור אותי"**.

המתלוננת נטלה את מכשירה הסלולרי במטרה להזעיק עזרה אך הנאשם חטף ממנה את המכשיר והטיחו בקיר. או אז איים הנאשם על המתלוננת באומרו **"אני לא מפחד חצי שנה לשבת, אני אחזור ויהיה לך יותר גרוע, אני אשרוף לך את החנות, לא אירגע עד שאני אמחק אותך"**.

בהמשך נסעו השניים למרכז גמילה והנאשם משך בבלם היד תוך כדי שהמתלוננת נוהגת ברכב. הנאשם תפס את המתלוננת בשערה והורה לה לעבור למושב הנוסע. בהמשך, נהג ברכב בצורה פרועה ואיים על המתלוננת שיפגע בה תוך שהיא מתחננת שיעצור את הרכב.

לאחר מכן יצא הנאשם מהרכב, נטל אבן ואיים שישליכה על הרכב, וכן איים על המתלוננת באומרו **"את חושבת שהכרת גברים, הנה הגעתי לחיים שלך ללמד אותך לקחים, אני אלמד אותך אראה לך מה זה לחיות עם גבר"**. בהמשך הנסיעה משך הנאשם פעם נוספת בבלם היד, ובשלב מסוים יצא מהרכב והכה את המתלוננת בפניה, משך אותה בכוח במעילה והטיח את דלת הרכב ברגלה.

בהמשך, הוציא הנאשם חפץ חד ואיים על המתלוננת שידקור אותה ושיעשה לה **"סימן מאוזן לאוזן"**, כל זאת כשהמתלוננת מתחננת שיאפשר לה להיכנס לרכב ולשוב הביתה. בהמשך החל הנאשם להשתולל ברכב ושרב בתוכו חלקים באמצעות מפתח ברכב.

בחלק האחרון של השתלשלות אירועים קשה זו הצליחה המתלוננת לברוח לכיוון ביתה. הנאשם הגיע לבית ודפק בחוזקה בדלת, המתלוננת הזעיקה את המשטרה, והנאשם סיים מעשיו בזריקת אבן על גג הרכב.

3. על פי הודאתו בעובדות אלה הורשע הנאשם בעבירות **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק; **ונהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

4. ת"פ 56494-07-22 (הכרעת דין מיום 30.1.2023) עניינו באירוע שהתרחש בבית המתלוננת ביום 21.7.2022 (**יכונה להלן - התיק השני**).

באותו יום שהה הנאשם בבית עם חברו דמיטרי. המתלוננת הגיעה למקום וביקשה ממנו לעזוב את הבית. בתגובה לאמור הכה הנאשם בפניה במכת אגרוף והמתלוננת נפלה ארצה, והנאשם הכה בראשה בשתי מכות אגרוף נוספות.

מיד ובסמוך, בעוד המתלוננת על הרצפה נטל הנאשם סכין מטבח גדולה, התקרב למתלוננת, ובעודו מחזיק בסכין אמר לה **"עכשיו אני אדקור אותך מאוזן לאוזן ואת הראש שלך אני אביא לילדים שלך"**, והוסיף **"גם אם ייקחו אותי למשטרה אני אצא ויש לי חברים שיטפלו בך כשאני אהיה בפנים"** והוסיף **"אני החושך אני השד"**.

בשלב זה נטל הנאשם מוט ברזל, הצמידו לגרונה של המתלוננת ואמר **"את לא יודעת עם מי יש לך עסק"**. המתלוננת הלכה לעבר הדלת והנאשם איים עליה באומרו שאם תעזוב את הבית ישרוף אותו. אז נטל הנאשם סכין נוספת, אמר **"אותי לא ייקחו בקלות"** והדגים תנועת חיתוך מול בטנה של המתלוננת.

בשלב זה הגיעה בתה של המתלוננת הביתה, אמרה לנאשם לצאת והזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות אדמומיות ונפיחות בשפתייה, וכן נפיחות ושריטה ביד שמאל.

5. על פי הודאתו בעובדות דלעיל הורשע הנאשם בעבירות **תקיפת בת-זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
6. בטיעונה לעונש עמדה המאשימה על החומרה הרבה שבמעשי הנאשם ופגיעתו בערכים המוגנים. המאשימה הצביעה על מגמת החמרה בענישה בעבירות אלימות במשפחה. בהתבסס על פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 24 ועד 48 חודשי מאסר בגין שני התיקים. בתוך מתחם הענישה עתרה המאשימה לגזור על הנאשם, שאין לו עבר פלילי, 28 חודשי מאסר.
7. תסקיר שירות המבחן מיום 26.2.2023 שהוגש בעניינו של הנאשם דיווח כי הקשר בינו לבין המתלוננת נותק וכי הנאשם הכיר בנזקקותו בתחום ההתמכרות לאלכוהול. הנאשם התקשה להתייחס באופן ביקורתי להתנהגותו התוקפנית ונטה לטשטש את הבעייתיות ביחסיו עמה. שירות המבחן העריך כי בשלב זה הנאשם אינו בשל או בעל כוחות לטיפול אינטנסיבי ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.
8. הסניגור הפנה להודאת הנאשם ולקידחת האחריות וכן לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הסניגור מכיר בחומרת העבירות אך מפנה לעברו הנקי של הנאשם ומייחס חלק מהתנהלותו לבעיית השימוש שלו באלכוהול. בהתבסס על פסיקה טען הסניגור לעונש של 15 עד 18 חודשי מאסר.
9. הנאשם בדברו האחרון הודה בבעיית השימוש שלו באלכוהול, הביע חרטה על מעשיו וביקש "להשתקם ולחזור לשגרה".

דיון והכרעה

10. בהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, למידת הפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירה ולמדיניות הענישה הנוהגת.
11. פסיקה עקבית של בית המשפט העליון קובעת כי בעבירות אלימות המתבצעות בתוך התא המשפחתי גלומה חומרה ייחודית הראויה לתגובה עונשית הולמת. כך למשל ציין כבוד השופט אלרון באחת הפרשות כי: **"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג"** (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.19, וכן ר' לאחרונה רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל, 30.10.22 [פסקה 12]).
12. הנאשם פגע בשלמות גופה של המתלוננת, באוטונומיה שלה, בשלוות נפשה, בביטחונה ואף ברכושה. נוכח טיב מעשיו נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה.
13. **בתיק הראשון** עיקר החומרה בא לידי ביטוי בהימשכות האירוע על פני שעות רבות, משעות הצהריים ועד שעת

ערב מאוחרת - בבית ובדרך, ברכב ומחוצה לו, בנסיעה ובעצירה. הנאשם, שיכול היה להפסיק את מעשיו בכל שלב, פגע שוב ושוב במתלוננת באיומים מילוליים חריפים קשים, במשיכות מסוכנות של בלם היד תוך כדי נסיעה, ובאלימות פיזית - משיכת שיער, מכות בפנים, טריקת דלת רכב על רגלה. מדובר בהתעללות של ממש, השפלה מתמשכת והטלת טרור. חומרה נוספת נעוצה בכך שהנאשם ביצע את העבירות תוך שתיית אלכוהול, אשר נראה כי גורמת לו להיעדר עכבות והיעדר שליטה.

14. **בתיק השני** חלה הסלמה מסוכנת במעשי הנאשם ושוב הפכה המתלוננת לשק חבטות בידיו, ספגה מכות אגרוף לאזורים רגישים - פניה וראשה, ונאלצה לשמוע שוב ושוב איומים מצמיתים הכוללים תיאורים גרפיים, כשהנאשם מאיים עליה בסכנים. גם הפעם מדובר היה באירוע ממושך שהנאשם יכול היה לחדול ממנו בכל שלב, שנפסק רק בשל הגעת בתה של המתלוננת לדירה. הפעם, גם נחבלה המתלוננת.

15. יש לציין לחובת הנאשם כי מעשיו בתיק זה נעשו תוך כדי ניהול ההליך הפלילי בתיק הראשון. כחודש וחצי בלבד לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום בתיק הראשון ונשלח להכנת תסקיר - נעצר בשל מעשיו בתיק השני, ללמדך כי המסוכנות הנשקפת ממנו ממשית: אפילו הליך משפטי שסכנת מאסר בצידו וכן תמריץ חיובי מובהק בדמות תסקיר שאמור להינתן - כל אלה לא גרמו לנאשם לרסן את התנהגותו או לבחון את סיבותיה, ותחת זאת המשיך במנהגו לצרוך אלכוהול ללא בקרה ולפגוע במתלוננת בפראות.

16. רמת הענישה בעבירות אלימות במשפחה מגוונת, וכאמת מידה מצאתי להפנות לפסקי הדין הבאים, בהם נעזרתי לעיצוב המתחם. המשותף לפסקי דין אלה הוא שדובר בהם באירועי אלמ"ב מתמשכים (בניגוד לאיום בעידנא דריתחא, או תקיפה במכה יחידה) הכוללים תקיפה פיזית ואיומים גם יחד, כשברובם היה הנאשם בגילופין, וכאשר לא היו המלצות טיפוליות או שיקולי שיקום משמעותיים: עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.20); עפ"ג (מרכז) 10457-05-21 **רחמים נ' מדינת ישראל** (7.11.21); ת"פ (רחובות) 40495-02-21 **מדינת ישראל נ' אומנסקי** (24.5.21); ת"פ (רמלה) 62882-02-20 **מדינת ישראל נ' אבו צעלוק** (5.7.20).

17. אציין כי הפסיקה אליה הפנה הסניגור ניתנת לאבחון מענייניו ולא ניתן לבסס עליה את מתחם הענישה. כך למשל בת"פ 925-04-21 (בו נגזרו 15 חודשי מאסר) דובר אמנם בשלושה מקרי אלימות, אולם בשניים מהם נעברה עבירת איומים, וגם האירוע השלישי שכלל איום בסכין ותקיפה פיזית נופל בחומרתו מהתיק השני בעניינו; בת"פ 36977-11-18 (7 חודשי מאסר) דובר בשני אישומים הנופלים בחומרתם מענייניו, שעיקר החומרה בו נעוץ בהימשכות פרצי האלימות של הנאשם; ת"פ 17496-07-21 (16 חודשי מאסר), גם בפרשה זו רמת האלימות נופלת באופן מובהק מרמת האלימות בה נקט הנאשם שבפניי.

18. אף כי עיונית נכון יותר היה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהתיקים, הצדדים עתרו שייקבע מתחם ענישה אחד ומצאתי כי אין מניעה לעשות כן, מה גם שממילא רשאי בית המשפט לפי סעיף 40ג לחוק העונשין לגזור עונש כולל, תוך שמירה על עקרון ההלימה "בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש, ואם גזר עונש מאסר - לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת".

19. בהתבסס על הפגיעה הקשה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ורמת הענישה המקובלת, מצאתי כי

מתחם העונש ההולם בעניינו בגין שני התיקים נע בין 22 ל-45 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

20. בתוך מתחם העונש ההולם סבורני כי ניתן לגזור את עונשו של הנאשם סמוך לרף התחתון, בשל עברו הפלילי הנקי ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות (לרבות תמיכתו באביו החולה), הודאתו באשמה, החרטה שהביע ובשים לב לכך שקיימת מצידו הכרה ראשונית של בעיית ההתמכרות לאלכוהול. בנוסף, כפי שצוין בתסקיר, נותק הקשר עם המתלוננת, והיא עצמה לא הביעה חשש מן הנאשם.

21. יש לקוות שהתקופה הלא קצרה בה שהה הנאשם במעצר, ותקופת המאסר שעוד נותרה לו, יהוו סנקציה מרתיעה שלאחריה ישוב הנאשם לדרך הישר ויפנה להליך של בחינה עצמית וטיפול בדפוסי ההתנהגות הפוגעניים שלו. העונש לא ייגזר ברף התחתון ממש, על מנת לתת ביטוי לשיקולי הרתעה שחשיבותם רבה בסוג זה של עבירות.

22. באשר לרכיבי הענישה הנלווים יוטלו על הנאשם מאסרים מותנים, וכן ייפסק פיצוי למתלוננת על מנת לתת ביטוי גשמי - ולו סמלי - לסבל שהיה מנת חלקה מן הנאשם.

23. לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. **24 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים** (מיום 14.3.21-16.3.21 ומיום 21.7.22 ואילך).

ב. **8 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. **4 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. **פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ש"ח**. הפיצוי ישולם תוך 90 יום ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

צו כללי למוצגים, על פי כל דין.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, במעמד הצדדים.

